

મીરાઈ

✓
1928

O. T.
A. N. 144
6 DEC 1928

માંડીવ બાલોના બાલો
પુણ્ય : બાવીસમું

14.12

22302

ગાંધીન મુદ્રણાલય દેખાપીઠ
 સુરતમાં છાપી ગાંધીન
 સાહિત્ય મંદિર તરફથી
 નટવરલાલ વીમાવાળાએ
 પ્રગટ કરીઃ ભાદરવેઃ
 ૧૯૮૪. આશ્રિતિ પહેલી
 કિંમત આનો એક

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
 અમદાવાદ
 ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ ૧૪૩૦૨

આ નાનકડું નાટક કોઈ
 પણ જ્ઞાતની મુશ્કેલી નિના
 નાનાં જાળકો ભજવી રાકે
 ઓ રીતે એની યોજના
 મરી છે. વસ્તુ ધણું જનું
 અને જાણીતું છે, તેને માત્ર
 અમુક સ્વરૂપ આપે છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૪૩૦૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મીચાહ

વિષય ૬-૨

સમય: સાજના

પાત્રો: ભીમો ને તેનો દીકરો

પાછળથી પડોશી ખેમો.

ભીમો: હરિયા, આપણી ભુરકી પાડી કેમ જ-
ણાતી નથી ? અધાં ઢોર તો આવી ગયાં. પણ ભુરકી
નથી દેખાતી.

હરિયો: ભા, કશે ફર ગઈ હશે ચરવા, તે
હમણાં આવી લાગશે.

ભીમો: દીવા તો થવા આવ્યા. રોજ તો આટલું
મોડું નથી થતું. આજે આમ કેમ ?

હરિયો: જરા છૂટી ગઈ હતી ભા ! એ નાકા
ઉપરજ હશે.

મિ યા ઉં !

પ્રવેશ ૧ લો

સ્થળ: બુંપડી

સમય: સાંજનો

પાત્રો: ભીમો ને તેનો દીકરો

પાછળથી પડોશી ખેમો.

ભીમો: હરિયા, આપણી ભુરકી પાડી કેમ જ-
ણાતી નથી ? જ્યાં ઢોર તો આવી ગયાં. પણ ભુરકી
નથી દેખાતી.

હરિયો: ભા, કશે દૂર ગઈ હશે ચરવા, તે
હમણાં આવી લાગશે.

ભીમો: દીવા તો થવા આવ્યા. રોજ તો આટલું
મોડું નથી થતું. આજે આમ કેમ ?

હરિયો: જરા જૂટી ગઈ હતી ભા ! એ નાકા
ઉપરજ હશે.

ભીમો: જોને ત્યારે, આટલામાં હોય તો હુંડી આવને.

હરિયો: વાડ લા.

(હરિયો જાય છે)

ભીમો: હરિયો તો નાદાન છે. આજકાલ ઢોરને સૂનાં મૂકવા જેવું નથી. ઉપડી જતાં વાર નથી લાગતી. પેલા શિવા પટેલનો બળદ ગયો તે ગયોજ ને! પરમ દહાડે રાધી પણ જૂમ પાડતી'તી કે માડ એક બકડું હમ્મ જડતું નથી. રખેને મારી ભુરકીતું પણ એવું થાય !

(હરિયો આવે છે).

હરિયો: ભા, હુંકડામાં તો નથી દેખાતી. હું ઠેઠ શિવાકાકાના ખેતર સુધી જઈ આવ્યો, પરંતુ કંઈ લાજ ન પડી.

ભીમો: મને થાય છે હરિયા, કે કોઈ ચોરીજ ગયું હશે !

(બહારથી જૂમ પડે છે; “ ભીમા કાકા ”)

કોણ છે ? આવોને !

(ખેમો આવે છે)

ખેમો: કેમ ભીમાકાકા ? તમે તમારી ભુરકી વેચી નાંખી ? વેચવી'તી તો મને કહેવું'તું ને ! હું ન લઈ લેત ?

ભીમા: (અન્યબીથી) ના રે ભા ખેમા ! મેં કંઈ વેચી નથી. ભુરકીને વળી વેચું શાને ? આ તો ઉલટી એ જડતી નથી તેના વિચાર ચાલેછે. તને કોણે કહ્યું કે મેં ભુરકીને વેચી નાંખી ?

ખેમા: પેલા પાંચાએ કહ્યું—

હરિયો: (અન્યબીથી)—પાંચા ચોરે—

ખેમા: હા, પાંચા ચોરે ! એ દોરીને જતો હતો. મેં પૂછ્યું, અલ્યા ક્યાં લઈ જાય છે ! તો કહે: મારે લઈ જવી હોય ત્યાં. તું કોણ પૂછનાર ? અમારા દોરને અમે ગમે તે કરીશું !

ભીમા: એ તો એજ ! ભામંટો રસ્તેથી વાળીને ચોરી ગયો !

હરિયો: હા ભા, એમજ થયું લાગે છે. હવે શું કરીશું ?

ખેમા: ભીમાકાકા ! હવે તો એને કચેરીએ ઘસડો. એ શિવાય ઉપાય નથી. બધાને બહુ રંબડે છે એ ચોરટો !

હરિયો: બાપા, રાધીકાકીની બકરી પણ એણેજ ચોરી હશે !

ભીમા: તે તો આપણે શું બાણીયે ! પણ કાલે

આપણે તો ફરિયાદ નોંધાવી દઇશું. કંઈ લોકોનાં ઠોર મક્ત આવે છે? આપણો પુરાવો પણ મળ્યત છે. ખેમા, તું સાક્ષીમાં આવીશ ને?

ખેમા: હઉંવે કાકા, કેમ ન આવું?

બીમા: ઠીક ત્યારે, ચાલ અંદર, થોડો નાસ્તો કરીને જ.

[બધા અંદર જાય છે.]

પ્રવેશ બીજો .

સ્થળ: શિવશંકર વકીલની ઓફીસ

સમય: સ્હવારનો

પાત્રો: વકીલ શિવશંકર ને કારકુન

પાછળથી પાંચો

(વકીલસાહેબ બેઠા બેઠા છાપું વાંચે છે. ચરમા આંખે ચઢાવેલા છે. કારકુન લખે છે.)

શિવશંકર: (છાપાંમાંથી મ્હોં કાઢી) બેચું કે બી-રજલાલ ! આ પેલા મુંબાઈના કેસમાં પેલો વીરમુખ-શમ હારી ગયો, હોં !

ધીરજલાલ કારકુન: (હસીને) હા સાહેબ. મેં વાંચ્યું'સ્તો. આપણે એને પહેલેથીજ કહ્યું'તું કે તું અપીલ ન બા. આમાં જીતવાનો નથી. છતાં એ લાડવો ખાવા ગયો તો કહીએ લેતો બા.

શિવશંકર: હવે બીજા કેસમાં આપણી પાસે આવેલો જોઈએ, પછી એની વાત. તમે નાથુ શેઠ પાસેથી ઉધરાણી લાવ્યા કે નહિ? એનો કેસ પતી ગયાને ઘણો વખત થયો. પછી ભારે થઈ જશે.

ધિરજ: અવારનવાર ફેરો તો ખાઈ છું સાહેબ. આ લખવાનું પતાવી જઈ આવું છું.

શિવશંકર: ત્યારે સાથે એટલું કરજો, રસ્તામાં રસ્તો. પેલા પ્રાણુલાલને ત્યાં કહેતા આવજો કે તમારી નોટીસનો જવાબ આવ્યો છે, પણ કેસ નક્કી માંડવો પડશે માટે આવી જજો.

ધીરજલાલ: વાર સાહેબ. (નય છે)

(ચીડીવારે બહારથી જમ પડે છે)

વકીલ સાહેબ છે કે ?

(વકીલ સાહેબ ધોતીયું ખંખેરી ટેબલ સમારી ઉભા થઈ જવાબ આપે છે,—કોણ છે ? આવો)

(પાંચો દાખલ થાય છે. એના હાથમાં એક કાગળીયું છે.)

વકીલ: બેસો, ખુરશી પર બેસો પટેલ. હું જરા
આ થોડા

(પટેલ બેસે છે)

કાગળ વાંચી લઉં. પછી વાત કરીએ

(થોડીવાર)

બાલો પટેલ.

પાંચો: સાબ મારા પર આ સરકારી કાગળીયું
આપ્યું છે, તેનું વ્યયમ સે તે જુઓ ને !

વકીલ: (હાથમાં લઈ વાંચે છે) આ તો સમન્સ છે
સમન્સ. તમે ચોરી કીધી છે? બીમા પટેલની પાડી
ચોરવાનો તમારી પર આરોપ છે. મને ખરાબર શ્રી
આપશે તો તમને છોડાવી મૂકીશ.

પાંચો: તે ફી તો આલશું સ્તો. પણ વ્યયમ કરવું
તે તો કહો.

વકીલ: પાડી તમે ચોરી છે?

પાંચો: તમારે તેનું શું કામ છે? તમારી શ્રી
કહો ને મને છોડાવી આલો એટલે તમને શ્રી આલીશું.

વકીલ: તે પટેલ, જુઓ. તમારો કેસ સહેલો
નથી ! બીમા પટેલ સાક્ષી પણ મૂકશે; એ સામે તમા-
રી પાસે સાક્ષી છે !

મિયાઈ !]

૭

પાંચો: શેના સાક્ષી ?

વકીલ: તમે તે દહાડે અહિં હતાજ નહિ. બહારગામ હતા. એવો કંઈ પુરાવો છે ?

પાંચો: એવો પુરાવો તો કાંઈ ન મળે. મારી પાસે સાક્ષી નથી. હું તો અહિંજ હતો એમ બધા બોલે છે.

વકીલ: બીજી જુક્તિ મારી પાસે છે. પશુ તેની પ્રી રૂપિયા પચાસ થશે. પચાસ રૂપિયા ખરચાશે ?

પાંચો: હઉંવે. મારે જેલમાં જવું નથી. મારી આબરૂ બચાવો તો સો રૂપિયા શી વિસાતના છે ?

વકીલ: વારૂ ત્યારે; જુઓ પટેલ, હાલ એક વીસ રૂપિયા આપો.

પાંચો: હાલ તો કંઈ નહિ મળે. છોડાવી આપો તો ફી આણું. નહિ તો કાંઈ નહિ.

વકીલ: તે બને નહિ. હાલ તો કંઈ બાનું મળવું જ નોંધ્યો.

પાંચો: તે આજે સાંજે આવી જઈશ.

વકીલ: ઠીક ત્યારે. સાંજે હું તમને ઉપાય બતાવીશ. બાવ, સાંજે આવજો.

પાંચો: દયો ત્યારે, હાલ રૂપિયા પાંચ રાખો (આપે

છ) ખીલ કેસ પતે પછીથી આપીશ. ચાલો કહો.

(વકીલ રૂપિયા ગળવામાં મૂકે છે)

વકીલ: જુઓ, આમ પાસે આવો.

મિયાઈ !]

૬

(પાંચો પાસે આવે છે. પછી વકીલ તેના કાનમાં કંઈ કંઈ વાતો કરે છે. તે સાંભળી પાંચો હસે છે ને પછી)

પાંચો: વાહવાહ ! વકીલ સાહેબ, અચ્છી કરી !

વકીલ: તમારાથી થશે ને ?

પાંચો: હઉંવે. બરાબર થશે. તમારે જરાયે ફિકર ન રાખવી.

વકીલ: ઠીક ત્યારે, સોમવારે કેસ છે. તેમાં વેળાસર આવી રહેજો. ચાલો હવે, મારે નહાવા જવાની વખત થઈ. (પાંચો જવા માંડે છે) રામરામ પટેલ.

પાંચો: ઓ—રામરામ

(ભય છે.)

પ્રવેશ ત્રીજો

સ્થળ: કચેરી

પાત્રો: ન્યાયાધીશ, પટ્ટાવાળો, શિરસ્તેદાર, બીમે, ખેમે, હરિયો, વકીલ, પાંચો વગેરે

(પટ્ટાવાળો નેખી પોકારે છે—નિધા રાખીશો મહેરબાન—ને ન્યાયાધીશ આવીને બેસે છે. જરા વાર બેસી રહે છે. થોડા કામળીયા કાઢી વાંચે છે. પછી)

ન્યાયાધિશ: શિરસ્તેદાર ! શિરસ્તેદાર ! ચાલો. કેસ કાઢો, પહેલો કોણ છે ?

શિરસ્તેદાર: (પટાવાળાને) જુમ પાડ પટાવાળા,
ભીમા નાયકને

પટાવાળો: (જુમ પાડે છે). ભીમો ના...યક,
ભીમો ના...યક !

શિરસ્તેદાર: પાંચો પટેલ

પટાવાળો: પાં...ચા પટેલ, પાંચા પટેલ.....

(એજ મુજબ હરિયા ને ખેમાને જુમો પાડે છે છેવટે વકીલ
મી. શિવશંકરને પણ જુમ પડે છે. એ બધાં આવીને હાજર
થાય છે.)

શિરસ્તેદાર: ભીમો નાયક, ખડા રહેા. (ભીમો
ઉભો રહે છે) ઇશ્વરનાં સોગંદ પર કહેા કે જે બો-
લીશ તે સાચું બોલીશ.

(ભીમો નાયક એ મુજબ બોલે છે)

ન્યાયાધીશ: પાડી તમારી ચોરાઇ છે ?

ભીમા: હુ હજુર, હા હ. મારી પાડી ચોરાઇ
છે. મારી પાડી બુરા રંગની છે. તેને જામે બુરકી
કઢીએ છીએ.

ન્યાયાધીશ: તમને કોઇ પર શક છે ?

ભીમો: હ, હા. પાંચા પટેલેજ ચોરી છે.

ન્યાયાધીશ: સાક્ષી પુરાવો છે કે ?

ભીમે: જી, સાક્ષીમાં મારા પડોશી ખેમાએ પાંચા-
ને જતોજત જોયો છે. પાંચો પાડી લઈને જતો હતો.
ન્યાયાધીશ: ખેમાને બોલાવો.

(ખેમા હાજર થાય છે.)

ન્યાયાધીશ: તને જે પ્રશ્ન તેને સાચો જવાબ
દેશે કે ?

ખેમા: જી, હજુર

ન્યાયાધીશ: ભુરકી પાડી પાંચાએ ચોરી છે ?

ખેમા: જી, પાંચો લઈને જતો હતો. પાડી મેં
ઝાળખી, કેમકે મારે વેચાતી લેવી હતી. પાંચાને પ્રશ્ન:
તો કહે કે મેં વેચાતી લીધી છે. પછી લાંબા પટેલને
પ્રશ્ન તો કહે કે ચોરાઈ ગઈ છે. એટલે પાંચોજ
ચોરી ગયલો.

ન્યાયાધીશ: વાડ, પાંચો પટેલ હાજર થાય.

(શિવશંકર વકીલ અને પાંચા બંને સાથે હાજર થાય છે.)

શિવશંકર: સાહેબ, મારો અસીલ હાજર છે. એની
તખીયત સારી નથી. એને ચિત્તબ્રમનો રોગ છે. એ
ચોરી કરી શકે એવી સ્થિતિમાંજ નથી. એના પર
ખોટા આરોપ ભીમા નાયકે મૂકેલો છે. ભીમા એના
પર દેશલાવ રાખે છે.

ન્યાયાધીશ: એની તબીયત વિષે શું પુરાવો છે ?
શિવશંકર: ડાક્ટરના સર્ટીફિકેટ છે સાહેબ. વધુ-
માં આપ જાતે ખાતરી કરી જોશો.

ન્યાયાધીશ: પટેલ, તમારું નામ શું ?

પાંચો: મિઆઈ—

ન્યાયાધીશ: તમારું નામ શું ? બરાબર જવાબ દો.

પાંચો: મ્યાઈ મ્યાઈ મ્યાઈ (ગાંડો હોવાના જાત-
જાતના ચાળા કરે છે.)

શિવશંકર: બરાબર જવાબ આપો પટેલ. ન્યાયા-
ધીશ સાહેબ પૂછે છે !

પાંચો: બ્યાઈ મ્યાઈ બ્યાઈ !

શિવશંકર: જોશું કની સાહેબ ? એના મજબૂત
એવું જુત ભરાયું છે કે એક સાધુએ આવી મંતર
જંતરથી મને બિલાડો બનાવી દીધો. આજ કેટલા
મહિનાથી એ આમ ને આમજ કરે છે ! એ ચોરી
કરવા જાય ક્યાં.....

ભીમી: સાહેબ, આ બધા ઢોંગ છે.....

શિરસ્તેદાર: વચ્ચે ન બોલો. મુંગા મુંગા જોયા
કરો.

ન્યાયાધીશ: (એકદમ ઘાંટો કાઢી) પટેલ, એકદમ

બાલો. તમે પાડી ચોરી છે ?

પાંચો: મ્યાઈ બ્યાઈ બ્યાઈ ! પાડી બાડી બાડી

હાડી ગાડી નાડી તાડી દાઢી હાંડો કુમ્મર વેલણ
તલેચે મ્યાઈ વ્યાઈ ખ્યાઈ.....

ન્યાયાધીશ: (મનમાં) આ તો કંઈ જવાબ દેતો
નથી. ગાંડોજ લાગે છે. વળી એક સવાલ પૂછવા દે.
(મોટથી)

એઈ મિયાઈડા ! તું ભીમા નાયકની પાડી ચોરી
અમે છે ખરું કેની ?

પાંચો: મ્યાઈ.....ભીમે ખીમે ગીમે નીમે
વીમે હીમે મ્યાઈ વ્યાઈ ખ્યાઈ મ્યાઈ મ્યાઈ મ્યાઈ.

ન્યાયાધીશ: (હસીને) આ તો તદ્દન ગાંડો છે. એ-
નાથી વળી ચોરી શાને થાય ?

(મોટથી) મીં શિવશંકર !

શિવશંકર: હા !

ન્યાયાધીશ: તમને અસીલ ખિલકુલ ગાંડો કે-
ખાય છે.

શિવશંકર: મારું કહેવું એજ છે, સાહેબ ! આ-
પણ કહી શક્યો કે સાહેબ એનાથી ચોરી થઈ શકે !

ન્યાયાધીશ: ના. ચોરી કરવા જેટલું એનું મગજ
ઠેકાણે નથી ! (મોટથી) ભીમા નાયક !

ભીમે: હા !

ન્યાયાધીશ: તમારો કેસ ખોટો છે. પાઠી કેઠી
ખીભું ચોરી ગયું હશે. આરોપી તો તદ્દન ગાંડો છે.
એ ચોરી કરી શકે તેમ છે નહિ. તમારી ફરિયાદ
કાઠી નાંખવામાં આવે છે.

ભીમો: સાહેબ—સાહેબ—

હરિયો: સાહેબ—સાહેબ

શિરસ્તેદાર: (નાકે આંગળી લગાડી) ચૂપ! હવે ઘેર
બાઓ. ચૂકાદો અપાઈ ગયો. સાહેબ, ખીન્ને કેસ કાઢું ?

ન્યાયાધીશ: નહિ. આજે મારે ખીન્ને કેસ સાંભ-
ળવો નથી. પેલા પૂનમચંદના કેસના કાગળ લાવો. તે
બાચવા હું અંદર જઈને બેસું છું.

(અંદર ભય છે)

(પડેલા પડે છે.)

પ્રવેશ ચોથો

સ્થળ: શિવશંકર વકીલનું ઘર

પાત્રો: શિવશંકર અને ધીરજલાલ

શિવશંકર: (વાંચતો બેઠો છે, ધીરજલાલ આવે

છે) અરે ધીરજલાલ, પેલા પાંચા પટેલને ત્યાંથી ૪૫ રૂપિયા લાવવાના છે તે લઈ આવોને.

ધીરજલાલ: હું ગયો'તો સાહેબ. પણ તે તો કહે છે કે તારા શેઠને મોકલજે !

શિવશંકર: અરે, પણ હું તે કંઈ ઉઘરાણી જાઉં ? તમેજ માંગી લાવો ને.

ધીરજરામ: મને તો કંઈ દાદ દેતો નથી. તમે જશો તો જ પત્તો લાગશે.

શિવશંકર: દહાડા ઘણા થઈ ગયા ને હજી રૂપિયા ન મળે એ કેવું ? લાવ, હું જઈ આવું.

(જાય છે)

પ્રવેશ પાંચમે

સ્થળ: પાંચા પટેલની ઝૂંપડી

પાત્રો: પાંચા ખાટલા પર બેઠા છે.

વકીલ આવે છે.

વકીલ: અરે પાંચા પટેલ ! તમે તો પછી કંઈ દેખાયાજ નહિને ? કેસ પ્રેર થયો ને ગયા તે ગયાજ.

અમારી ફીનું પણ કંઈ કયું નહિ !

પાંચો: મ્યાઈ મ્યાઈ મ્યાઈ.

વકીલ: વાહ પટેલ વાહ ! તમે બી બડા મનક-
ખોર લાગો છો ? ચાલો, ચાલો, હવે પૈસા કાઢો.

પાંચો: મ્યાઈ બ્યાઈ બ્યાઈ !

વકીલ: અરે ! આ શું ? પટેલ, આ કંઈ કોરટ
નથી ! આ તો તમારું ઘર છે ઘર ! કંઈ ઉધમાં તો
નથી ! ચાલો ચાલો હવે મનક જવા દો. મને ના-
ણાંની ઘણી જરૂર છે તેથી જાતે આવવું પડ્યું.

પાંચો: મ્યાઈ જાતે, ઘાતે, ભાતે, ખાતે, માતે,
લાતે, મ્યાઈ, બ્યાઈ, બ્યાઈ !

વકીલ: (મનમાં) અરે, આ તો કંઈ વિચિત્ર મા-
ણસ લાગે છે. પત્થર તળે આવેલો હાથ કળે કળે
કાઢવો પડશે. (નરમાશયી) ચાલો ચાલો પટેલ, એ
ગડબડ જવાદો. એ નાટક તો આપણે ભજવ્યું ને
તેમાં ફાવી પણ ગયા. માટે હવે એ ભૂલી જાવ. હવે
ગાંડા થવામાં મજા નથી.

પાંચો: મ્યાઈ...ગાંડા, બાંડા, દાંડા, હાંડા, ખાંડા,
નાડા મ્યાઈ બ્યાઈ બ્યાઈ.

વકીલ: અરે પટેલ, કોરટને તમે મ્યાઈ કયું ને

વળી સાથે સાથે મને પણ મ્યાઈજ ? !

પાંથિા: (હસીને) તમને તો મ્યાઈ પણ જે કોઇ આવે તેને મ્યાઈ. તમારો બાપ આવે તો તેને પણ મ્યાઈ બ્યાઈ બ્યાઈ.....

વકીલ: અરે વાહ ! આ તો જખરો નીકળ્યો.

મિયાઉ !]

૧૯

અડ્યા મીઆઉંડા ! પૈસા ધરી દે પૈસા !

પાંચોઃ મ્યાઉં મ્યાઉં મ્યાઉં !

• (એમ કરતો મિલાડીની પેટે ફરડવાનાં ચાળો કરતો વકીલ પર ધસી જાય છે એટલે વકીલ નાગી જાય છે.)

પ્રવેશ છઠ્ઠો

સ્થળઃ રસ્તો

પાત્ર : વકીલ

વકીલઃ (પોતાની સાથેજ વિચાર કરે છે) આ તો ચોરને માથે ઘંટીચોર નીકળ્યો ! મારીજ લાકડો ને મારોજ વાંસો ! આ તો મિંસના શીંગડા ભેંસનેજ ભારી પડ્યા ! મેં વળી ક્યાં આવી સલાહ આપી ? (કાન આમળનાં) હવે તો ભાઈ ! ખરેજ કાન આમળું છું ! આવી સલાહ ભૂલ્યુંકે એ કોઈ અસીલને નહિ આપું.

(જાય છે)

સમાપ્ત

માંડીવ બાલોદાનમાલા: પુણ્ય સાતમું

બાળવિહાર (૧)

આ ચોપડી ખાસ વખણાઈ છે અને તેની બીજી આવૃત્તિ પણ બહાર પડી છે. એમાં વિજ્ઞાનના નિયમોને લગતી સરસ રસમય કથાઓ ચિત્રો સાથે આપેલી છે. બાળક જે હજારો સવાલો પૂછે છે તેના જવાબ એમાંથી મળી શકશે. દાખલા તરીકે સૂરજ કેમ બાળે છે, પૃથ્વી કેમ ફરે છે, ધી પાણી કરતાં હલકું કેમ, ઊપખાનામાં કેમ છપાય છે, બલુન કેમ ઉડે છે, જમરડો, કનકવો, વગેરે વગેરે અનેક સિદ્ધાંતોની રસભર ગુચ્છણી કરવામાં આવી છે અને તેર ચૌદ વરસની કિમ્બરતું એક પણ બાલક એ વાંચ્યા વિના નં રહે. એને વિજ્ઞાનનો શોખ જાગશે, કુદરતની લીલા સમજશે, દુનિયામાં આગળ ધપવાની તાલાવેલી લાગશે. છ સાત ચિત્રો અને બોર્ડ બ્લોનું મજબૂત પુઠું રાખ્યું છે. કિંમત ૦-૧૨-૦ ટ. ખ. જૂદું.

અનેક પત્રોએ વિદ્વાનોએ, લેખકોએ, અને બાળ સાહિત્યના વિવેચકોએ એને વખાણ્યું છે. વડોદરા રાજ્યમાં તેમજ સરકારી કેળવણી ખાતાએ ધનામ વગેરે માટે એને મંજૂર કરેલું છે. ધનામમાં આપવા માટે એવી ઉત્તમ ચોપડી બીજી જૂઠા હશે.

બાલોઘાનમાલાના કાયમો

આહુક બનો

ધણી બાળુએથી આ માળાના કાયમો આહુક બનવા માટે પૂછપરછ આવ્યા કરે છે. તેથી એવો નિયમ કર્યો છે કે જે કોઈ બાપ યા બહેન શ. ૪ અમારે ત્યાં અનામત મૂકશે તેને અનામત મળ્યાની તારીખ પછી બહાર પડતાં પુરતકો નિયમિત રીતે મળશે અનામત ચૂકવાનો લાભ એ છે કે પુરતકોનું ટપાલ ખર્ચ સરથા ભોગવશે અને આહુકને છાપેલી કિંમતે ધર એટાં ચોપડી મળશે. આ રીતે મૂકેલી રકમનો બરાબર હિસાબ રખાશે અને રકમ પૂરી થતાં આહુકને ખર્ચર આપી વધુ નાણાં મંગાવી લેવાશે. આમાં કોઈ જાતની હાખલ શી કે કશું નથી. છેક ઝાણી કિંમતની ચોપડીઓ હશે, તો બે બે ત્રણ ત્રણ સાથે મોકલાવી દેવાશે. વરસના ગાળામાં શ. ચારથી વધુ લાગત આહુકને આવશે નહિ પણ ચોપડીઓ અમુક આંતરે બહાર પડેજ, એવો કંઈ નિયમ નથી. અનામત મળ્યા પહેલાંના પુરતકો આહુકને જોઈશે, તો પૂરી કિંમતે અપાશે. પણ બધાં સાથે લેશે તો વળતર કાપવામાં આવશે. આજેજ મનીઓડર કરો.

બાળસાહિત્યનો આંકીવ ટંકર

૧ ટાલ્ટોયની ત્રણ બતો	૦-૫-૦
૨ બકુલ	૦-૬-૦
૩ બીરબલનો બન્ધુ	૦-૮-૦
૪ મુરખરાજ (ટાલ્ટોય)	૦-૮-૦
૫ નીલમ	૦-૬-૦
૬ બીજમ અને મુધિશ્વર	૦-૪-૦
૭ બાળવિહાર (૧)	૦-૧૨-૦
૮ જય બજરંગ	૦-૬-૦
૯ વાલોનું જન	૦-૪-૦
૧૦ બાહુઈ હાર	૦-૪-૦
૧૧ બરફીપુરી	૦-૪-૦
૧૨ સોનાકુમારી	૦-૪-૦
૧૩ તોફાની ટીપુડો	૦-૬-૦
૧૪ ક્યુબર	૦-૩-૦
૧૫ ધૂપસળી	૦-૪-૦
૧૬ બાળવિહાર (૨)	૦-૬-૦
૧૭ મોતીના દાણા	૦-૫-૦
૧૮ એક હુતો કૃતરો—	૦-૪-૦
૧૯ કેરીનાં બજાર્યાં	૦-૩-૦
૨૦ નવનીત	૦-૩-૦
૨૧ મેઘધનુષ	૦-૪-૦
૨૨ મિયાઈ	૦-૧-૦
૨૩ હાથી ધમધમ ચાલે	૦-૧-૦

આંચણાં ૦-૫-૦

આખા સેટનું ટ. ખ. ૧-૧-૦

